

stedfundne Bevisførelse. Fremdeles: Retten *kan ikke tilkende en Part mere, end han har paastaaet*; dog bliver om Sagsomkostninger og Rettergangsboeder de Bestemmelser at træffe, hvortil der efter Sagens Beskaffenhed findes Anledning, *selv om ingen udtrykkelig Paastand herpaa er nedlagt*. Dertil føjes, at der ved Afgørelsen ikke maa tages Hensyn til Søgsmåalsgrunde eller Indsigelser, som ikke er gjorte gældende af Parterne, og som disse er berettigede til at fratælde, om det end af Sagens Forhandling kan ses, at de kunde have været benyttede.

8) Om Parternes og Trediemands Forpligtelse til at fremlægge synbare Bevismidler (Kap. 28, §§ 297—301).

Vil en Part beraabe sig paa Dokumenter, der er i *Modpartens* Værge eller under hans Raadighed, kan han opfordre denne til at fremlægge dem. Sker dette ikke, kan Parten efter at have angivet de Kendsgerninger, der ved Dokumentet skal bevises, begære, at det ved Rettens Kendelse skal paalægges Modparten at fremlægge Dokumentet i et af Retten fastsat Retsmøde. Ubeføjet Unkladelse heraf er Retten berettiget til at fortolke til hans Skade. — *Trediemand* er pligtig til paa Opfordring at fremkomme med Dokumenter, naar vedkommende Part enten er Medejer af dem eller i øvrigt har en af Processen uafhængig Ret til at benytte dem som Bevis for sine Rettigheder. Men selv hvor dette ikke er Tilfældet, skal Trediemand være pligtig at bidrage til Sagens Oplysning ved at give Retten og Parterne Adgang til Benyttelse eller Besigtelse af Dokumenter, der er hans Raadighed undergivne, men dog kun for saa vidt Dokumenternes Fremførelse ikke vilde kunne skade ham selv eller paadrage ham Udgifter eller betydelig Ulejlighed. Mod Trediemand kan anvendes de for Vidner foreskrevne Tvangsmidler.

9) Afhøring af Parter og Parts-Ed. (Kap. 29, §§ 302—310).

a. *Afhøring af Parter*. Retten kan — dog kun *efter Modpartens Paastand* — indkalde en *Part til personligt*